

clpmæssig ikke vil være stor i dette Dieblif. Jeg siger paa ingen Maade, at Forslagsstillerne have Uret i deres Paastand; den har tilbligere været fremført ogsaa af mig; jeg har deeltaget i den samme Betragtningssmaade og forkaster den paa ingen Maade nu som Princip; men hele Lønningssagen har gjort saadanne Fremskridt med gjensidig Dypgivelse af forskjellige Anskuelse, at man er nær ved at slutte en Fred paa et Underlag, som ikke stemmer med det foreliggende Forslag, og som vil blive forrykket, om man i dette Dieblif gik ind paa Forslaget, som tillige vil gjøre vor Stilling i finantiel Henseende snarere slettere end bedre, fordi Afgjørelsen af det endelige Spørgsmaal paany bliver udført længere. Udvalget i Lønningeloven, som holder sammen med Forslagsstillerne af nærværende Lovforslag, have allerede meddeelt, at vi efter Conference med Ministrene kunne være det Haab, at de Forslag til Lønningelove, som efterhaanden ere komne frem heri Thinget, kunne betragtes som et Grundlag til en Overenskomst; det være ingenlunde dermed sagt, at det absolut vil blive det Samme, thi hverken Ministrene kunne give en saadan Erklæring, ligesaa lidt som vi paa Thingets Begne kunne erklære dette, men det er af den Art foreløbige Overenskomster, som man kan fæste et Haab til. Dette Grundlag vil nu blive rokket, hvis Forslaget af de 15 ærede Medlemmer vedtages, og derfor stemmer jeg for mit Vedkommende derimod, og jeg tror ikke, at de ærede Forslagsstillere kunne have ventet Andet, naar de tage Sagen under fuldständig Overveelse. Jeg gjentager, som sagt, at jeg paa ingen Maade kan bedreide dem, at de træde frem med en Betragtningssmaade, som de bestandig have været, og søge at gjøre den gjældende i et Endringsforslag, for at gjøre den saameget klarere.

Naar der er Spørgsmaal om Forskjellen paa Embedsmænds Lønning i fremmede Lande og her i Landet, saa kan det ikke nytte at tage en enkelt Bekjendte fra et fremmed Land og sige, han boede meget smukt og førte et stort Liv. Dersom man tager Bayerslandet i det Hele, saa leve Embedsmændene der som i hele Tydskland indenfor en Kreds, hvor ingen

Fremmede kommer, paa en ganske overordentlig tarvelig Maade; jeg taler slet ikke om det. Ene er bedre end det Andet, men jeg nævner kun, at det er en overordentlig tarvelig Maade. At man boer bedre og billigere i Bayern end her, er ganske vist, der er bygget sammesteds en saa overdreven Mæsse urimelige Bygninger, at man lever af en Statsufornuft i saa Henseende; om vi kom til at leie alle vore Slotte ud, vilde vi maaskee ogsaa komme til at bringe Leien betydeligt ned, thi i den Henseende have vi havt og have vi endnu en betydelig Overskødighed. For imidlertid at gjøre den Art Sammenligninger, maa man ikke alene have liggende for sig Fortegnelse over alle Embedsmænd med deres Gager, men man maa ogsaa gjøre en Sammenligning med Hensyn til Antallet af de Bestyrede ligesoverfor Antallet af Embedspersonalet; man maa søge at sætte sig ind i, hvilke Forretninger der tillægges den Ene, og hvilke Forretninger der tillægges den Anden. Jeg har havt Anledning til at kunne gjøre Sammenligning mellem saadanne forskellige Embeds-etater i forskellige Lande, dels saadanne, hvor man kan sige, det er billigere at leve end her, men ogsaa saadanne, hvor det i det Hele taget er ligesaa dyrt som her, og jeg er overbevist om, at Lønningssatserne i Danmark ere mellem de høieste, der findes i Europa, og det navnlig, naar man tager Hensyn til, at Bestillingerne i det Hele taget ere fruede i Betsret over den virkelige Betydning, de have, og det er ogsaa en af Anledningerne til højere Embedslønning. Det ligger deri, at vi have gjort Professon af paa Statens Regning at oplære og opdrage for kostbare Penge for Staten og Forældrene en stor Mængde Mennesker, som ellers ikke ere saa vel stikkede til andre Forretninger, fordi de ved deres Studier og Arbejder ere bragte ud over den Alder, hvori unge Mænd i Almindelighed kunne underkaste sig de simplere Forretninger, der kræves som Indledning i ethvert Fag; vi have sat Præget paa dem ved en Candidatur og sagt: her have I en Erkendelse af og et Stempel paa, at I ere duelle og meget duelle, og man har derved selv paataget sig Pligten at forsyge dem. Denne Forsørgelsespligt, som man støt-